

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

176. Intrepide Sacerdotij dignitatem tueri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

SIGNVM CLXXV.

In suis Ecclesiis residere.

SIXTUS V. Pontifex sciens plerosque Ecclesiasti- *An. Chr. 1585.*
 corum praelatorum opes dumtaxat, non opus
 ut vult Apostolus, desiderare, ac mercenarios in
 vinea Domini constituere edicto cauit, omnes
 ut Ecclesie praelati, Pastores ac animarum curam
 habentes, intra certum tempus in suis Ecclesiis
 apud gregem resideant.

SIGNVM CLXXVI.

*Animose sacerdotij & sacerdotum di-
 gnitatem tueri.*

CVM S. Martinum Turon. Episcop. maxi- *Sulpit. li. 2.*
 mus Gallie tyrannus ad conuiuium in- *Sur. To. 6.*
 uitasset honestissimo in loco sedere fecisset, Mar-
 tinique Presbyterum inter Consulem Euodium
 regiosque cognatos medium accumbere iussif-
 set, oblatam sibi inter epulas a pincernis pateram
 eidem Sancto Martino propinavit, sperans fore
 ut ab illo honoris causa poculum acciperet iu-
 batum: Principis enim poscere videbatur autho-
 ritas, ne quis illo prior esset in potando. Ceterum
 S. Præsul cum bibisset primus, suo poculum
 Pres-

Presbytero dedit, nullum existimans dignum
 qui secundus biberet, barbarumque centum
 agreste vel principem, vel etiam intimos
 præponere Sacerdoti. Factum & Imperator
 licum omnes probauerunt, nilque se contem
 iudicauerunt, quanquam bibendi ordine
 dos nulla fulgens purpura præcurrit. Tam
 ab itinere recto defleximus, ut quorum ali
 vel potentissimi quondam Reges contem
 rent, eis nunc mulierculæ dominantur.

Cassiod.

tripar. li 9.

930.

2. Intra templi adyta rei diuinæ tempo
 bis domino manenti Theodosio diuinus illu
 brosius nuncium misit, qui diceret intra limen
 cum solis permissum sacerdotibus, extra et
 Augustos debere consistere, cum purpura
 res faciat, non presbyteros. Quæ admonitio
 tum valuit apud Principem vere pium, ut nun
 reliquo post tempore sacris mysteriis inter
 rit, nisi in communi sibi loco cum profanis
 minibus. Nam Constantinopolim rediens (quæ
 hæc Mediolani sint gesta) cum diuinum
 cium extra Cancellos interioris sacelli ven
 bundus spectaret, rogatus à Nectario vrbis
 facto cur inrogredi noluisset respondisse
 à S. Ambrosio discrimen sacerdotis & p
 se didicisse: qui vnus suo iudicio vere pontifi
 rar appellandus. Est quod Episcopi Ambrosii
 ueritatem singularem, & imperatoris piam
 dientiam æqualiter admiremur.

3. Concilium Mutisconense 2. præcepit vt
 quo defiliat vir prophanus, si forte sacris
 rus pedes non longe gradiatur sitque con
 faciendus.

4. Quo tempore Constantius Imperator Arianis S. Athanasium Episcopum & doctorem maxime Catholicum communibus aliorum Episcoporum suffragiis deponi veller, & ad hanc animi sui libidinem explendam Episcopos vehementer vrgeret, atque inter ceteros Hosium Cordubensem Episc. virum maximæ tunc auctoritatis per litteras ad hoc tentaret, respondit ei in hæc verba Hosius: *Ne te misceas imperator rebus Ecclesiasticis: neque nobis in hoc genere præcipe, sed potius ea à nobis discere. Tibi Deus imperium commisit, nobis qua sunt Ecclesia concredidit: Et quemadmodum qui imperium malignis oculis carpit, contradicit ordinationi diuina, ita & tu caue ne qua sunt Ecclesiæ ad te trahens magno crimini obnoxius fias. Date (scriptum est) qua sunt Cæsaris Cæsari & qua Dei Deo. Neque igitur fas est nobis in terris imperium tenere, neque tu Thymiamatum & sacrorum potestatem habes imperator. Hæc Hosius quem Patrem Episcoporum vocat Athan. Hæc eadem Christi verba contra Valentinianum Iuniorum à matre Iustina hæresi Ariana infectum, & propterea in ciuitate Mediolanensi Ecclesiæ Arianis concedere volentem profert S. Ambrosius sic enim ei respondit: *Nolite grauare, Imperator, vt putes te in ea qua diuina sunt imperiale aliquod ius habere, noli te extollere, scriptum est, date qua sunt Dei Deo, qua Cæsaris sunt Cæsari, ad Imperatorem palatia pertinent, ad Sacerdotem Ecclesia. Athanasius certe Maximus Arianorum antagonista tam indigne tulit Constantij Ariani Imp. arrogantiam de causis Episcoporum cognoscere volentis vt eum hoc nomine Antichristum vocet: Quid hic (ait)**

Athan. Ep. ad solitariam vitam agentes.

Ep. 33. ad sororem.

(ait) quod Antichristi sit omisit? Siquidem in
in locum Ecclesiastica cognitionis suum palam
bunal earum causarum constituit, seque earum
summum principem & auctorem facit. Quis
in discernendo principem facere Episcoporum,
dere iudiciis Ecclesiasticis non merito dicat illam
psam abominationem desolationis esse que a
prædicta est.

Eundem Constantium huius arrogantie
mine Hilarius Galliarum decus in libro
eundem, & Leontius Tripollitanus Episcopus
& Martyr apud Suidam acerrime per-
gunt.

SIGNVM CLXXVII.

*In sacerdotali dignitate constitutus plus
noris deferre quam ulli alij Domi-
no vel Regi.*

I. **D**E Sacerdotibus & Monachis prin-
cipum Ecclesiæ Anglicanæ Ven. Bedæ
In hist. gē. Anglorum l. 1. c. 26. ta, inquit, tunc fuit sollicitudo doctoribus illis
uiendi non sæculo, tota cura cordis excolendis, mon-
tris, vnde & in magna erat veneratione temporis
religionis habitus, ita vt vbique Clericus aliquis
M.achus adueniret, gaudenter ab omnibus tanquam
Dei famulus exciperetur. Et si in itinere peregrinus
retur accurrebant, & flexa ceruice & manu signati
ore illius se benedici gaudebant. Verbis quoque